

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de
Soluționare a Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199759 interior 2073
Fax : + 021 3368548
e-mail Contestații.ANAF@mfinante.ro

Decizia nr. 334/ 16.11.2010
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. .X. S.R.L. din .X. înregistrată
la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția generală
de soluționare a contestațiilor sub nr. **908.080/25.06.2010**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de către Direcția Generală Coordonare Inspecție Fiscală prin adresa nr..X./22.06.2010 și respectiv adresa nr. .X./06.07.2010, înregistrate la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. sub nr.908080/25.06.2010 și respectiv sub nr.908.168/07.07.2010 asupra contestației formulată de **S.C. .X. .X. S.R.L. din .X.**, împotriva Deciziei de impunere nr..X./14.06.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală și a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr..X./14.05.2010, emise de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Coordonare Inspecție Fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./07.05.2010.

S.C. .X. .X. S.R.L. cu sediul în .X., B-dul X, nr.X, etj.X, ap.X, sector X, este înregistrată la Registrul Comerțului sub nr.J40/X/2007 și are codul unic de înregistrare RO X.

Obiectul contestației îl constituie Decizia de impunere nr..X./14.05.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./07.05.2010, întocmit de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Coordonare Inspecție Fiscală. *Prin adresa înregistrată la D.G.C.I.F. sub nr. .X./06.07.2010 și înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.908168/07.07.2010, S.C. .X. .X. S.R.L. a completat contestația inițială, formulând o nouă contestație și împotriva Procesului verbal nr..X./07.05.2010.*

S.C. .X. .X. S.R.L. din .X. contestă suma totală de **.X. lei** reprezentând :

- **.X. lei - impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;**
- **.X. lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți;**
- **.X. lei – impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice;**
- **.X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice;**
- **.X. lei – impozit pe profit stabilit suplimentar la inspecția fiscală;**
- **.X. lei – majorări de întârziere și penalitățile aferente impozitului pe profit;**
- **.X. lei – taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;**
- **.X. lei – majorări de întârziere aferente TVA.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării titlului de creanță contestat, respectiv *17.05.2010* așa cum reiese din confirmarea de primire a adresei nr..X./14.05.2010 aflată în copie la dosarul cauzei și data înregistrării contestației respectiv *17.06.2010*, așa cum reiese din amprenta ștampilei registraturii A.N.A.F., aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1 și art.209 alin.1 lit.c din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să soluționeze contestația formulată de S.C. .X. .X. S.R.L. din .X..

I. Prin contestația formulată S.C. .X. .X. S.R.L. contestă Decizia de impunere nr..X./14.05.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./07.05.2010, invocând în susținerea acesteia următoarele argumente:

1. În privința metodei comparării prețurilor, care să reflecte prețul de piață referitor la tranzacția care a făcut obiectul contractului de vânzare-cumpărare nr..X./20.11.2007, societatea invocă faptul că organele de inspecție fiscală nu au respectat metoda legală în conformitate cu prevederile art.11 din Legea nr.571/2003 și ale pct.25 din H.G.nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, în sensul că s-au limitat a compara prețurile, conform expertizelor comunicate de Camera Notarilor Publici pe anul 2007 drept pentru care nu a trecut la compararea prețurilor plătite altor persoane și practicate pe piața liberă potrivit dispozițiilor legale. Societatea susține că expertizele Camerei Notarilor Publici, nu relevă prețul de piață fiind mult sub prețul practicat pe piața liberă, respectivele valori fiind necesare notarului la stabilirea prețului minim al terenurilor și imobilelor pentru combaterea evaziunii fiscale.

Societatea invocă faptul că valoarea totală a terenurilor tranzacționate în sumă de .X. lei, așa cum a fost stabilită de organele de inspecție fiscală ca fiind valoarea de piață a terenurilor, este subapreciată chiar și la nivelul anului 2004, astfel că valoarea terenurilor nu poate fi apreciată decât în baza unei expertize tehnice de evaluare sau în baza prețurilor plătite altor persoane, potrivit prevederilor Codului fiscal.

Societatea susține faptul că, proprietarii și beneficiarii sumelor încasate în urma acestei tranzacții au fost persoanele menționate în baza Contractului de asociere în participațiune nr..X./10.12.2004, sumele transferate acestora din tranzacție prin ordine de plată neputând fi considerate și tratate de organele de inspecție fiscală drept dividend, deoarece au beneficiat și alte părți, în calitate de coproprietari.

Ca o concluzie, pentru a se respecta metoda comparării prețurilor plătite altor persoane și practicate pe piața liberă, la nivelul anului 2007, societatea solicită ca Direcția Generală Coordonare Inspecție Fiscală să emită către Camera notarilor publici o adresă prin care să fie comunicate tranzacțiile având ca obiect terenuri situate în extravilanul municipiului .X./ .X./, județul .X./ și cuantumul prețurilor achitate altor persoane în astfel de tranzacții, iar în condițiile în care nu există astfel de tranzacții, solicită o expertiză de evaluare a terenului la nivelul anului 2007.

Societatea consideră că, dacă prima susținere ar fi înlăturată în urma concluziilor unui expert evaluator sau prin compararea prețurilor achitate altor persoane având ca obiect bunuri imobiliare asemănătoare, organele de inspecție fiscală trebuie să rețină situația de fapt, respectiv care sunt persoanele care au beneficiat în urma acestei tranzacții și dacă aceste persoane pot fi considerate afiliate conform art.7 pct.21 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Pentru toate aceste considerente, o eventuală diferență între valoarea de piață a terenului și suma plătită pentru acest teren, nu poate fi tratată drept dividend, într-o cotă de 100%, întrucât în urma tranzacției care face obiectul inspecției fiscale, domnul .X./ în calitate de coproprietar al terenului, nu a încasat întreaga sumă ci cota de 1/3 așa cum reiese din Contractul de asociere în participațiune și contractul de vânzare-cumpărare.

2. Societatea contestă obligațiile fiscale stabilite în sarcina societății referitoare la impozitul pe profit pentru următoarele considerente:

În ceea ce privește obligația faptică de a reține și vira la bugetul de stat impozitul pe profit datorat de o persoană juridică străină, potrivit art.30 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, această obligație se referă la profitul impozabil aferent acestor venituri, ori, conform actelor puse la dispoziție, organele de inspecție fiscală nu au avut în vedere valoarea construcției. În acest context, organele de inspecție fiscală au calculat impozitul pe profit la valoarea de vânzare – cumpărare și nu la profitul impozabil aferent acestor venituri. Pe de altă parte, a existat prezumția că societatea nerezidentă, S.C. .X./ INC, a avut reprezentant fiscal la data încheierii Contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr..X./ din 01.10.2007, întrucât construcția a fost ridicată în urma unei asocieri în participațiune cu o societate juridică rezidentă, respectiv cu S.C. .X./ S.R.L. .X..

Fiind vorba de un contract de asociere în participațiune, S.C. .X./ S.R.L. a avut obligația de a ține evidența contabilă pe perioada asocierii și a îndeplini obligațiile fiscale ale fiecărui asociat. În cazul unei astfel de asocieri fără personalitate juridică cu o persoană juridică și/sau cu persoane fizice nerezidente, precum și cu persoane fizice române, persoana juridică română trebuie să îndeplinească obligațiile ce îi revin fiecărui asociat.

În perioada 25.04.2006-28.09.2007, reprezentantul fiscal al asocierii a fost S.C. .X./ S.R.L., motiv pentru care s-a creat prezumția ca și la data de 01.10.2007, societatea nerezidentă avea un reprezentant fiscal motivat de faptul că nu a intervenit o cerere de renunțare la angajament, astfel încât impozitul trebuia achitat de persoana juridică română.

Acest argument este susținut de împrejurarea ca prin Contractul de constituire a unui drept de suprafață autenticat sub nr..X./28.09.2007, societatea nerezidentă a intrat în proprietatea construcției și pentru că după 2 zile atât construcția, cât și terenul au fost înstrăinate către S.C. .X. .X. S.R.L., nu a existat timpul fizic ca cererea de renunțare a S.C. .X./ S.R.L., să fie acceptată sau ca societatea nerezidentă să desemneze un alt reprezentant fiscal.

Societatea susține faptul că asociațiile și consorțiile între persoane juridice române, care nu sunt considerate persoane juridice, sunt impozabile în România separat la nivelul fiecărui asociat. În cazul acestor asocieri între o persoană juridică română și persoanele fizice sau juridice străine, impozitul se va calcula și achita de către persoana juridică română în numele persoanelor fizice sau asociațiilor străine.

Potrivit clauzelor contractuale prevăzute în contractul de asociere în participațiune S.C. .X./ S.R.L., ca persoană desemnată, trebuia să se ocupe de plata impozitului în numele asociatului persoană juridică nerezidentă, întrucât acesta nu a făcut o cerere de renunțare în acest sens.

Societatea susține faptul că, în orice caz de asociere fără personalitate juridică, reprezentantul desemnat al acesteia trebuie să îndeplinească toate obligațiile fiscale ale celor reprezentați, în numele și pe seama acestora din urmă. În cazul în care însă, din orice motiv, obligațiile fiscale ale asocierilor fără personalitate juridică nu sunt achitate, asociații răspund solidar pentru îndeplinirea acestora.

De asemenea, asociațiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligate să depună la organul fiscal

competent o declarație referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Impozitul pe profit datorat de persoanele descrise mai sus și reținut de către persoana juridică responsabilă se calculează prin aplicarea cotei de impozit asupra părții din profiturile asocierii, care este atribuită fiecărui asociat. Persoana responsabilă avea obligația de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului prin care distribuia rezultatul asocierii.

3. Societatea susține că în cazul mai sus menționat, reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, era angajat din punct de vedere al drepturilor și obligațiilor privind taxa pe valoarea adăugată pentru toate operațiunile efectuate în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate, atât timp cât durează mandatul său. Operațiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile stabilite în străinătate nu trebuie evidențiate în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal, acestea nefiind operațiunile sale ci ale persoanei pe care o reprezintă. Obligațiile și drepturile persoanei stabilite în străinătate privind aplicarea taxei pe valoarea adăugată aferente operațiunilor efectuate în România sunt cele stabilite la Titlul VI al Codului fiscal pentru orice altă persoană impozabilă română și se exercită prin reprezentantul fiscal, mai puțin evidența contabilă care nu este obligatorie.

Societatea solicită un control încrucișat la S.C. .X./ S.R.L. și efectuarea unei expertize contabile care să stabilească potrivit art.12 din H.G. nr.44/2004 *“ cheltuieli care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil și sunt înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/1991, republicată.”*

Organele de inspecție fiscală nu au făcut minimele diligențe de a stabili prețul construcției având în vedere următoarele acte: contract de vânzare-cumpărare autentificat sub nr..X./21.05.2004, autorizația de construcție nr..X./17.07.2006, autorizația de construcție nr..X./16.03.2006, autorizația de desființare nr..X./16.03.2006, contractul de execuție lucrări, contractul de constituirea suprafeței și respectiv cheltuielile cu ridicarea construcției din contabilitatea S.C. .X./ S.R.L.

Întrucât S.C. .X./ S.R.L. era înregistrată în scopuri de TVA, aceasta își poate exercita dreptul de deducere a TVA-ului aferentă achizițiilor de bunuri

și servicii necesare pentru desfășurarea operațiunilor economice în cadrul asocierii.

Persoana juridică română trebuia să calculeze și vireze la bugetul de stat impozitul pe profit rezultat din asociere și datorat de persoanele fizice asociate și persoana juridică nerezidentă. Societatea susține că asocierea în participațiune între două sau mai multe persoane juridice române sau persoane juridice nerezidente nu se înregistrează fiscal astfel încât să primească în mod distinct un cod de identificare fiscală al asocierii. În cadrul asocierii, asociatul persoana juridică rezidentă a acționat în nume propriu față de terți (furnizori, clienți, debitori, creditori), motiv pentru care facturile de achiziții bunuri și prestări de servicii au fost emise de furnizori pe numele său, iar în baza acestor documente își poate exercita integral dreptul de deducere a TVA în cadrul asocierii.

Societatea susține faptul că, spre deosebire de impozitul pe profit, caz în care obligația fiscală privind calcularea, declararea și virarea impozitului pe profit revine fiecărui asociat în parte, în cazul TVA obligațiile fiscale îi reveneau doar părții contractante care și-a asumat responsabilitatea organizării evidenței contabile și fiscale a documentelor emise pentru activitatea economică din cadrul asocierii.

Referitor la TVA, asociatul desemnat prin contract, respectiv S.C. .X./ S.R.L., trebuia să contabilizeze veniturile și cheltuielile aferente operațiunilor economice derulate în cadrul asocierii, având următoarele drepturi fiscale: să își exercite dreptul de deducere a TVA aferentă achizițiilor de bunuri și prestărilor de servicii efectuate în numele asocierii, dar pe numele său, să solicite rambursarea TVA pentru operațiunile economice aferente asocierii în situația în care înregistrează un sold negativ în decontul de TVA, întocmit și depus pentru întreaga activitate economică desfășurată, inclusiv activitatea din cadrul asocierii.

Se arată că, S.C. .X./ S.R.L., deși, la data de 06.04.2007 a ieșit din asocierea în participațiune printr-un act sub semnătură privată (actul adițional la acest contract), la data de 19.09.2007, aceasta societate semnează procesul verbal de recepție lucrări, ceea ce înseamnă că cesiunea către societatea nerezidentă, a avut loc doar formal nu și în fapt. De asemenea, trebuie avut în vedere că la data de 28.09.2007, se autentifică contractul de constituire a unui drept de suprafață prin care S.C. .X./ INC, intră în proprietatea construcției.

4. Referitor la impozitul pe veniturile obținute în România de nerezidenți, societatea contestă și aceste obligații fiscale stabilite de organele de inspecție fiscală, motivarea următoarele:

Societatea nerezidentă, S.C. .X./ INC a avut reprezentant la data semnării Contractului de intermediere de servicii imobiliare nr.X, întrucât nu a intervenit renunțarea la angajamentul asumat de S.C. .X./ S.R.L., prin contractul de asociere în participațiune.

În speță, fiind vorba de o asociere fără personalitate juridică, reprezentantul desemnat al acesteia trebuie să îndeplinească toate obligațiile fiscale ale celor reprezentați, în numele și pe seama acestora din urmă, iar în cazul în care însă, din orice motiv, obligațiile fiscale ale asocierilor fără personalitate juridică nu sunt achitate de persoana desemnată, asociații răspund solidar pentru îndeplinirea acestora.

În concluzie, societatea solicită anularea măsurilor dispuse prin actele contestate.

II. Prin Decizia de impunere nr..X./14.05.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. x/07.05.2010, s-au stabilit obligații fiscale suplimentare datorate de S.C. .X. X S.R.L., în sumă totală de X lei din care :

- .X. lei - impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
- .X. lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
- .X. lei – impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice;
- .X. lei – impozit pe profit stabilit suplimentar la inspecția fiscală;
- .X. lei – majorări de întârziere și penalitățile aferente impozitului pe profit;
- X lei – taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;

- **.X. lei – majorări de întârziere aferente TVA.**

1. Referitor la impozitul pe veniturile nerezidenților

Verificarea a vizat perioada : 19.02.2007-31.12.2009

Organele de inspecție fiscală au stabilit în conformitate cu prevederile art.115 alin.1 lit.f din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, impozit pe veniturile nerezidenților pentru veniturile obținute de .X./ INC. de la S.C. .X. X S.R.L., în baza Contractului de intermediere de servicii imobiliare nr.X, astfel:

- impozit pe veniturile nerezidenților în sumă de .X./ lei (X 16%), aferent facturii seria DTC nr. X/20.12.2007, în sumă de X EURO;

- impozit pe veniturile nerezidenților în sumă de X lei (X*16%), aferent facturii seria BLP nr. X/30.05.2009, în valoare de X USD.

Suma totală a **impozitului pe veniturile nerezidenților** stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală este de **.X. lei**, iar în conformitate cu prevederile art.120 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au calculat pentru acest impozit stabilit suplimentar **majorări de întârziere** în sumă totală de **.X. lei** aferente perioadei 26.12.2007-30.04.2010.

2. Referitor la impozitul pe profit

Verificarea a vizat perioada : 01.10.2007-31.12.2009

Impozit pe profit aferent trimestrului IV 2007

Referitor la Contractul de vânzare – cumpărare nr..X./01.10.2007 prin care .X./ INC. a vândut către S.C. .X. XT S.R.L., dreptul de proprietate asupra construcției S+D+P+11E – retras (emitând factura seria DTC nr.0X/01.10.2007 a cărei valoare totală este în sumă de X EURO, organele de inspecție fiscală au stabilit că S.C. .X. .X./ S.R.L. avea obligația de a reține, declara și plăți către bugetul de stat consolidat impozitul aferent veniturilor în sumă de X lei (echivalentul a Xeuro) pe care le-a plătit către .X./ INC. Organele de inspecție fiscală au stabilit că în conformitate cu prevederile art.30 alin.4 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, S.C. .X. X S.R.L. avea obligația de a reține, declara și plăti impozit pe profit suplimentar în sumă de X lei. Pentru neplata la termenul prevăzut de lege (25.01.2008), au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au considerat suma de X lei ca fiind nedeductibilă fiscal ca urmare a emiterii facturii nr.X/20.12.2007 de către .X./ INC., în baza Contractului de intermediere încheiat cu S.C. .X. X S.R.L.

Situația privind calculul profitului /pierderii pe trimestrul IV 2007 așa cum a fost stabilit de organele de inspecție fiscală se prezintă astfel:

- profit impozabil în sumă de X lei;
- impozit pe profit declarat de societate în sumă de X lei;
- impozit pe profit stabilit suplimentar în sumă de .X. lei;
- majorări de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de .X. lei.

În trimestrul I 2008, societatea nu a declarat impozit pe profit, iar organele de inspecție fiscală au calculat o pierdere fiscală în sumă de - X lei, fără a stabili diferențe suplimentare față de sumele înregistrate și declarate de societate.

În trimestrul II 2008, societatea nu a declarat impozit pe profit, iar organele de inspecție fiscală au calculat o pierdere fiscală în sumă de -X lei, fără a stabili diferențe suplimentare față de sumele înregistrate și declarate de societate.

În trimestrul III 2008, societatea nu a declarat impozit pe profit, iar organele de inspecție fiscală au calculat o pierdere fiscală în sumă de - X lei, fără a stabili diferențe suplimentare față de sumele înregistrate și declarate de societate.

În trimestrul IV 2008, societatea nu a declarat impozit pe profit, iar organele de inspecție fiscală au calculat o pierdere fiscală în sumă de -X lei, fără a stabili diferențe suplimentare față de sumele înregistrate și declarate de societate.

În trimestrul I 2009, societatea nu a declarat impozit pe profit, iar organele de inspecție fiscală au calculat o pierdere fiscală în sumă de - X lei, fără a stabili diferențe suplimentare față de sumele înregistrate și declarate de societate.

În trimestrul II 2009, organele de inspecție fiscală au stabilit ca fiind nedeductibilă fiscal cheltuiala în sumă de X lei. Echipa de inspecție fiscală a majorat cheltuielile aferente trimestrului II 2009 cu suma de X lei ce reprezintă baza de impozitare a facturii nr.X/30.05.2009 emisă de către .X./ INC., în baza contractului de intermediere încheiat cu S.C. .X. X S.R.L. De asemenea, societatea înregistrând în mod eronat factura nr.X/30.05.2009. Societatea a declarat impozit pe profit în sumă de X lei. Astfel, deoarece veniturile societății aferente anului 2008 sunt în sumă totală de X lei, iar în anul 2009, societatea a înregistrat pierdere fiscală, impozitul minim datorat pentru trimestrul II 2009 este în sumă de X lei.

Pentru trimestrul II 2009, organele de inspecție fiscală au stabilit o pierdere fiscală în sumă de - X lei, fără a stabili diferențe suplimentare față de sumele înregistrate și declarate de societate.

În trimestrul III 2009, societatea a declarat impozit pe profit în sumă de X lei, iar organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil în sumă de X lei din care s-a scăzut pierderea fiscală aferentă anului 2008, în sumă de - X lei, rezultând o pierdere fiscală în sumă de X lei, fără a stabili diferențe suplimentare față de sumele înregistrate și declarate de societate.

În trimestrul IV 2009, societatea a declarat impozit pe profit în sumă de X lei, iar organele de inspecție fiscală a diminuat pierderea fiscală aferentă anului 2009 de la suma de X lei la suma de X lei.

Luând în calcul pierderea fiscală aferentă anilor 2008 și 2009, organele de inspecție fiscală au calculat o **pierdere fiscală în sumă de -X lei (- X lei-X lei).**

3. Referitor la impozitul pe dividende

Verificarea a vizat perioada : 19.02.2007-31.12.2009

În anul 2007, S.C. .X. X S.R.L. a obținut profit în sumă de X, pe care l-a înregistrat în contul 117 "*rezultatul reportat*". În aprilie 2010, prin Hotărârea Adunării Generale a Acționarilor s-a stabilit repartizarea dividendelor în sumă de X lei, iar în data de 07.05.2010 a fost plătit impozitul pe dividende în sumă de X lei.

Referitor la Contractul de vânzare-cumpărare nr..X., al cărui obiect l-a constituit un teren extravilan, format din mai multe parcele, situat în .X./X./, județul .X./, diferența între valoarea de piață a terenului și suma plătită pentru

acest teren este considerată de organele de inspecție fiscală, drept dividend în conformitate cu prevederile art.7 pct.12 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de X lei (X lei – .X. lei) este dividend pentru care au calculat **impozit pe dividende** suplimentar în sumă de **.X. lei**, iar pentru acest impozit stabilit suplimentar au calculat majorări de întârziere în sumă totală de **.X. lei** aferente perioadei 01.01.2008-30.04.2010.

4. Referitor la taxa pe valoarea adăugată

Verificarea a vizat perioada : 19.02.2007-31.12.2009

În urma inspecției fiscale efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

În luna noiembrie 2007, S.C. .X S.R.L. a depășit plafonul de scutire privind TVA de X Euro (se menționează faptul că societatea optase pentru aplicarea regimului special de scutire pentru întreprinderi mici în conformitate cu art.152 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare), fapt pentru care avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA, conform art.153 din Codul fiscal începând cu data de 10.12.2007, termen de la care organele fiscale au dreptul să stabilească obligații privind TVA de plată și accesoriile aferente.

În trimestrul IV 2007, societatea verificată a înregistrat în contabilitate factura seria DTC nr. X/20.12.2007 emisă de către .X./ INC., în sumă totală de X lei (X euro), fără TVA, iar în trimestrul III 2009, a înregistrat factura seria BLP nr. X/30.05.2009 în sumă totală de X lei (100.000 usd) fără TVA.

Pentru TVA aferentă acestor două facturi emise în baza contractului de intermediere de servicii imobiliare nr.X, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere, considerându-le ca fiind cheltuieli neafere veniturilor, nefiind destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, ci au fost efectuate în scopul personal al contribuabilului. Organele de inspecție fiscală au considerat că societatea a încălcat prevederile art.145 alin.2 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare a acestor operațiuni, societatea avea obligația să înregistreze TVA colectată în sumă de X lei în trimestrul IV 2007(X lei*19%) , și

în sumă de X lei în trimestrul II 2009(X lei * 19%), deoarece factura respectivă este emisă în luna mai 2009.

Organele de inspecție fiscală au stabilit **TVA de plată** suplimentar în sumă totală de .X. lei, pentru care au calculat **majorări de întârziere** în sumă totală de .X. lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, prevederile legale invocate atât de contestatoare, cât și de organele de control, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată se rețin următoarele:

1. Referitor la suma totală de X lei reprezentând :

- .X. lei - impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
- .X. lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți, *Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea avea obligația de a calcula, de a reține și de a vărsa la bugetul de stat impozitul pe veniturile obținute de nerezidenți.*

Perioada verificată a fost cuprinsă între 19.02.2007-31.12.2009

În fapt, S.C. .X. X S.R.L. a înregistrat în evidența contabilă factura nr.DTC X/20.12.2007 în valoare de X EURO și factura nr.XX/30.05.2009 în valoare de X USD ambele emise de .X./ INC. Aceste facturi au fost plătite de S.C. .X. X S.R.L. în data de 25.01.2008 și respectiv la data de 20.05.2009.

.X./ INC. a emis cele două facturi către S.C. .X. X S.R.L. ca urmare a încheierii în data de **15.10.2007** a Contractului de intermediere servicii imobiliare nr.103.

Obiectul contractului de intermediere servicii imobiliare nr.103 *“îl constituie îndeplinirea/prestarea activităților și serviciilor de intermediere imobiliară de către .X./ INC. (în calitate de prestator) în favoarea S.C. .X. X S.R.L. (în calitate de beneficiar) în legătură cu achiziționarea de către*

Beneficiar, a imobilului situat în .X., sector X, C.F. nr.X, Str. C.F. X, având o suprafață totală de 588,04 mp, înregistrat în cartea funciară nr.20059 a sectorului 3, .X. și având numărul cadastral 4556 și încheierea în acest scop a contractului de vânzare-cumpărare privind transferul dreptului de proprietate asupra Imobilului.”

Organele de inspecție fiscală au stabilit în conformitate cu prevederile art.115 alin.1 lit.f și a art.116 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, că S.C. .X. X S.R.L. avea obligația de a calcula, de a reține și de a vărsa la bugetul de stat impozitul datorat de .X./ INC. Astfel, au calculat în sarcina S.C. .X. X S.R.L. impozit pe venitul obținut în România de nerezidenți în sumă totală de **.X. lei** (.X./ lei aferent facturii din 20.12.2007 și X lei aferent facturii din 30.05.2009) și majorări de întârziere aferente în sumă de **.X. lei** potrivit art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile art.115 alin.1 lit.f din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,
“ Venituri impozabile obținute din România
(1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:(...)
f) comisioane de la un rezident;”

De asemenea sunt aplicabile speței și prevederile art.116 alin.1 și alin.2 lit.c) din același act normativ amintit mai sus, care precizează:

“Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

(1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se varsă la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.”

“ (2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:(...)

c) 16% în cazul oricăror alte venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 115, cu excepția veniturilor din dobânzile obținute de la depozitele la termen, depozitele la vedere/conturi curente constituite, certificate de depozit și instrumentele de economisire dobândite anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care se aplică cota de impozit de la data constituirii/dobândirii.”

Pentru persoanele nerezidente care datorează impozit pe veniturile obținute din România regimul fiscal aplicabil este cel prevăzut la Titlul V Cap.1 din Codul Fiscal.

Din documentele anexate dosarului cauzei, că sumele încasate de .X./ INC. de la S.C. .X. X S.R.L. reprezintă venituri impozabile obținute din România de nerezidenți din activitatea de intermediere desfășurată în baza Contractului de intermediere servicii imobiliare nr.103 pentru care firma prestatoare datorează bugetului de stat impozit pe venit în cotă de 16% în conformitate cu art.116 alin.2 lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Impozitul datorat de prestator pentru veniturile realizate din România în sumă totală de X EURO și X USD conform celor două facturi emise de .X./ INC. către S.C. .X. IX S.R.L. este în sumă totală de .X. lei, impozit ce trebuia calculat, reținut și vărsat la bugetul de stat de către plătitorul de venituri, respectiv S.C. .X. X S.R.L.

Se reține, de asemenea, din documentele anexate că respectivul contract de intermediere este semnat de părți la data de 15.10.2007, iar numărul de înregistrare dat acestuia este anterior datei semnării de către părți, respectiv nr.X/10.06.2007.

Argumentul societății referitor la faptul că *“în speță, fiind vorba de o asociere fără personalitate juridică, reprezentantul desemnat al acesteia trebuie să îndeplinească toate obligațiile fiscale ale celor reprezentați, în numele și pe seama acestora din urmă, iar în cazul în care însă, din orice motiv, obligațiile fiscale ale asocierilor fără personalitate juridică nu sunt achitate de persoana desemnată, asociații răspund solidar pentru îndeplinirea acestora”* nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei deoarece, chiar prin nota explicativă din data de 29.09.2009 administratorul S.C. .X. .X./ S.R.L. recunoaște că nu a reținut impozit pe veniturile .X./ INC.

Având în vedere aceste aspecte, organele de inspecție fiscală în mod legal au considerat că S.C. .X. .X./ S.R.L. datorează impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți, motiv pentru care în temeiul art. 216 alin. 1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 12.1. lit. a) și lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată potrivit căruia contestația poate fi respinsă ca *“neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, contestația formulată pentru suma de .X. lei de S.C. .X. .X./ S.R.L., va fi respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți stabilite de organele de inspecție fiscală, prin Decizia de impunere nr..X./14.05.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./07.05.2010, se reține că stabilirea acestora în sarcina contestatoarei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept **“accessorium sequitur principale”**.

Având în vedere că prin prezenta decizie s-a respins contestația pentru capătul de cerere aferent impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți stabilit de organele de inspecție fiscală în sumă de .X. lei, urmează să se respingă și pentru suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți stabilit suplimentar de plată.

2. Referitor la suma totală de X lei reprezentând :

- .X. lei - impozit pe profit stabilit suplimentar;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Perioada verificată a fost cuprinsă între 01.10.2007-31.12.2009

2.1. Referitor la suma totală de .X./ lei reprezentând :

- .X./ lei - impozit pe profit stabilit suplimentar;
- .X./ lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, **Agencia Naționala de Administrare Fiscala prin Direcția generala de soluționare a contestațiilor, este investita sa se pronunțe dacă societatea avea obligația de a reține și a vira la bugetul de stat impozit pentru veniturile obținute de o persoană juridică dintr-o proprietate imobiliară situată în România.**

În fapt, așa cum a fost stabilit prin Raportul de inspecție fiscală nr. .X./07.05.2010, S.C. .X. .X./ S.R.L. a devenit plătitoare de impozit pe profit începând cu trimestrul IV 2007, deoarece cifra de afaceri a societății a depășit plafonul de 100.000 euro în noiembrie 2007.

În data de **01.10.2007**, S.C. .X. .X./ S.R.L. în calitate de cumpărător a încheiat cu persoanele fizice .X./ X și .X./ X și cu persoana juridică americană .X./ INC. reprezentată de .X./ (în calitate de vânzători), **contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr..X.//01.10.2007**. Prin acest contract .X./ .X./ și .X./ .X./ au vândut S.C. .X. .X./ S.R.L. dreptul de proprietate asupra terenului în

suprafață de 599 mp situat în .X., str. X, nr.X, sect.X, iar .X./ INC. a vândut S.C. .X. .X./ S.R.L. dreptul de proprietate asupra construcției S+D+P+8 -11 E, nefinalizată, edificată pe terenul menționat mai sus.

Prețul acestei vânzări a fost de .X./ lei echivalentul a .X./ euro și care a fost plătit astfel:

- suma de .X./ lei echivalentul a .X./ euro sumă ce reprezintă prețul terenului și a fost virată în contul vânzătorilor – titular .X./ .X./;

- suma de .X./ lei echivalentul a .X./ euro, suma ce reprezintă prețul construcției a fost virată în contul vânzătoarei – titular .X./ INC.

Întrucât .X./ INC. are calitatea de persoană juridică străină, iar S.C. .X. .X./ S.R.L. în calitate de plătitor al venitului în sumă de .X./ lei realizat de persoana juridică străină .X./ INC., organele de inspecție fiscală au stabilit că S.C. .X. .X./ S.R.L. nu a declarat, nu a reținut și nu a virat impozitul aferent acestor venituri care se ridică la suma de .X./ lei (.X./ lei * 16%). Pentru neplata impozitului pe profit stabilit suplimentar la termenul prevăzut de lege (25.01.2008), organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de .X./ lei.

În drept, sunt incidente prevederile art.30 alin.1, alin.3 și alin.4 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile la data efectuării tranzacției, respectiv data de 01.10.2007, potrivit cărora:

Venituri obținute de persoanele juridice străine din proprietăți imobiliare și din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare

“(1) Persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.(...)”

“(3) Orice persoană juridică străină care obține venituri dintr-o proprietate imobiliară situată în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română are obligația de a plăti impozit pe profit, potrivit [art. 34](#), și de a depune declarații de impozit pe profit, potrivit [art. 35](#). Orice persoană juridică străină poate desemna un reprezentant fiscal pentru a îndeplini aceste obligații.

(4) Orice persoană juridică română sau persoană juridică străină cu sediul permanent în România, care plătește veniturile prevăzute la alin. (1), către o persoană juridică străină, are obligația de a reține impozitul

calculat din veniturile plătite și de a vira impozitul reținut la bugetul de stat.”

Pct. 89¹și pct. 89² din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal :

“89¹. Persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

În cazul vânzării de proprietăți imobiliare situate în România, profitul impozabil reprezintă diferența dintre valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare și costul de cumpărare, construire sau îmbunătățire a proprietății, redus cu amortizarea fiscală aferentă, după caz. Valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume plătite, aferente vânzării.

89². În aplicarea prevederilor alin. (3) al [art. 30](#) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care plătitorul de venit nu este o persoană juridică română sau un sediu permanent al unei persoane juridice străine, obligația plății și declarării impozitului pe profit revine persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la alin. (1) al [art. 30](#) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat pentru îndeplinirea acestor obligații.

În sensul alin. (4) al [art. 30](#) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care plătitorul de venit este o persoană juridică română sau un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine, aceștia au obligația declarării și plății impozitului pe profit în numele persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la alin. (1) al [art. 30](#) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

Din coroborarea actelor normative invocate reiese că .X./ INC. este obligată să plătească impozitul pe profit rezultat din vânzarea construcției situate în .X., str. C.F. Robescu, nr.23, sector 3.

De asemenea, se reține faptul că prevederile legale mai sus enunțate stabilesc direct în sarcina persoanelor juridice străine care obțin veniturile din proprietăți imobiliare din România, obligația de a declara și plăti acest impozit în România. În cazul în care nu are desemnat un reprezentant fiscal dacă plătitorul de venit este o persoană juridică română acesta are

obligatia declarării și plății impozitului pe profit în numele persoanei juridice străine care realizează veniturile din proprietăți imobiliare situate în România.

Astfel, în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit că S.C. .X. .X./ S.R.L. avea obligația declarării și plății impozitului pe profit în numele .X./ INC.

Susținerea contestatoarei că “.X./ INC. a avut reprezentant fiscal la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare”, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât așa cum reiese din Contractul de vânzare-cumpărare nr..X./01.10.2007, .X./ INC. a fost reprezentată de domnul .X./ . Acest lucru nu înseamnă că domnul .X./ “ are calitatea de reprezentant fiscal ”. Potrivit doctrinei, reprezentarea este instituția de drept constând în îndeplinirea de către o persoană a unui act juridic, în numele și pe seama altei persoane.

În conformitate cu prevederile pct. 66¹ alin.1) din din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal :

“ Desemnarea reprezentantului fiscal se face pe bază de cerere depusă de persoana impozabilă nestabilă în România la organul fiscal competent la care reprezentantul propus este înregistrat în scopuri de TVA. Cererea trebuie însoțită de :

a) declarația de începere a activității, care va cuprinde : data, volumul și natura activității pe care o va desfășura în România. Ulterior începerii activității, volumul și natura activității pot fi modificate potrivit prevederilor contractuale, aceste modificări urmând a fi comunicate și organului fiscal competent la care reprezentantul fiscal este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, conform art.153din Codul fiscal;

b) copie de pe actul de constituire în străinătate al persoanei impozabile nestabilite în România;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează să îndeplinească obligațiile ce îi revin conform legii și în care aceasta trebuie să precizeze natura operațiunilor și valoarea estimată a acestora.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, reiese că domnul .X./ nu a desfășurat o activitate de reprezentare fiscală potrivit legislației fiscale, ci una de reprezentare convențională care ia naștere în baza unui contract de mandat.

Având în vedere aceste aspecte, organele de inspecție fiscală în mod legal au considerat că S.C. .X. .X./ S.R.L. datorează impozit pe veniturile

obținute de .X./ INC. din proprietăți imobiliare situate în România, motiv pentru care în temeiul art.216 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.12.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia contestația poate fi respinsă ca “ *neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat* ”, contestația formulată de S.C. .X. .X./ S.R.L., pentru suma de .X./ lei va fi respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește suma de .X./ lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile obținute de .X./ INC. din proprietăți imobiliare situate în România stabilite de organele de inspecție fiscală, prin Decizia de impunere nr..X./14.05.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./07.05.2010, se reține că stabilirea acestora în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept “ ***accessorium sequitur principale***”.

Având în vedere că prin prezenta decizie s-a respins contestația pentru capătul de cerere aferent impozitului pe veniturile obținute de .X./ INC. din proprietăți imobiliare situate în România stabilit de organele de inspecție fiscală în sumă de **.X./ lei**, urmează să se respingă și pentru suma de **.X./ lei** reprezentând majorări de întârziere.

2.2. Referitor la suma totală de .X./ lei reprezentând :

- .X./ lei - impozit pe profit stabilit suplimentar;
- .X./ lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, ***Agencia Naționala de Administrare Fiscala prin Direcția generala de soluționare a contestațiilor, este investita sa se pronunțe dacă această sumă este datorată în condițiile în care contestatoarea nu face dovada necesității efectuării respectivelor cheltuieli.***

În fapt, în data de 15.10.2007, S.C. .X. .X./ S.R.L., în calitate de beneficiar și .X./ INC., în calitate de prestator, au încheiat Contractul de intermediere de servicii imobiliare nr.X.

S.C. .X. .X./ S.R.L. a înregistrat în evidența contabilă factura nr.DTC .X./20.12.2007 în valoare de .X./ EURO emisă de .X./ INC., ca urmare a

încheierii în data de **15.10.2007** a Contractului de intermediere servicii imobiliare nr.103 între cele două societăți. Această factură a fost plătită de S.C. .X. .X./ S.R.L. în data de 25.01.2008 cu suma de .X./ lei. În data de **01.10.2007**, S.C. .X. .X./ S.R.L. în calitate de cumpărătoare a încheiat cu persoanele fizice .X./ .X./ și .X./ .X./ și cu persoana juridică americană .X./ INC. reprezentată de .X./, contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr..X./01.10.2007. Prin acest contract .X./ .X./ și .X./ .X./ au vândut S.C. .X. .X./ S.R.L. dreptul de proprietate asupra terenului în suprafață de 599 mp situat în .X., str. X, nr.X, sect.X, iar .X./ INC. a vândut S.C. .X. .X./ S.R.L. dreptul de proprietate asupra construcției S+D+P+8 -11 E, nefinalizată, edificată pe terenul menționat mai sus.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că, suma de .X./ lei ce reprezintă cheltuială cu comision de intermediere este o cheltuială nedeductibilă fiscal la calculul profitului impozabil, în baza prevederilor art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Reguli generale

“ (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

De asemenea sunt aplicabile și prevederile art.21 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare care precizează:

“(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus se reține că, profitul impozabil se determină ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile fiscal.

Prin prisma textelor de lege sus citate, se reține că pentru a fi încadrate ca deductibile fiscal cheltuielile trebuie să fie efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Sub acest aspect, organele de inspecție fiscală au considerat, ca fiind nedeductibile cheltuielile cu comision de intermediere pe motiv că nu sunt aferente veniturilor, întrucât actul normativ în vigoare prevede că **sunt deductibile doar cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri.**

Din documentele anexate la dosarul cauzei, se reține faptul că, S.C. .X. .X./ S.R.L. a achiziționat imobilul și terenul situat în .X., str. X, nr.23, sector X, în data de **01.10.2007**, înaintea încheierii Contractului de intermediere servicii imobiliare nr.103 din data de 15.10.2007, banii plătiți de S.C. .X. .X./ S.R.L. către .X./ INC. în baza contractului respectiv, nu pot fi justificați ca fiind în interesul S.C. .X. .X./ S.R.L., iar cheltuiala nu poate fi considerată efectuată în scopul realizării de venituri, chiar dacă administratorul societății domnul .X./ Viorel a afirmat că această neconcordanță între datele de încheiere a celor două contracte(respectiv 10.06.2007 și 15.10.2007) este doar o eroare de redactare.

Având în vedere aceste aspecte, organele de inspecție fiscală în mod legal au considerat că S.C. .X. .X./ S.R.L. datorează impozit pe profit în sumă de **.X./ lei**, motiv pentru care în temeiul art. 216 alin. 1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 12.1. lit. a) din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată potrivit căruia contestația poate fi respinsă ca *“neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, contestația formulată pentru suma de **.X./ lei** de S.C. .X. .X./ S.R.L., va fi respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește suma de .X./ lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată de organele de inspecție fiscală, prin Decizia de impunere nr..X./14.05.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./07.05.2010, se reține că stabilirea acestora în sarcina contestatoarei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept ***“accessorium sequitur principale”***.

Având în vedere că prin prezenta decizie s-a respins contestația pentru capătul de cerere aferent impozitului pe profit în sumă de **.X./ lei** stabilit suplimentar de plată de organele de inspecție fiscală, urmează să se respingă

și pentru suma de .X./ lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată.

3. Referitor la suma totală de X lei reprezentând :

- .X. lei – impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice;

- .X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice, *cauza supusă soluționării este să se stabilească dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond, în condițiile în care constatările din Raportul de inspecție fiscală nr..X./07.05.2010 care au stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./14.05.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală fac obiectul plângerii penale nr. X/07.05.2010, au fost înaintate de Direcția Generală Coordonare Inspecție Fiscală către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –Direcția Națională Anticorupție, pentru a stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.272 alin.1 pct.2 din Legea nr.31/1990 a societăților comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

Perioada verificată a fost cuprinsă între 19.02.2007-31.12.2009.

În fapt, în data de 20.11.2007, între X, X, X și .X./ X, în calitate de vânzători și S.C. .X. .X. S.R.L., în calitate de cumpărător, s-a încheiat Contractul de vânzare – cumpărare nr..X. al cărui obiect l-a constituit un teren arabil extravilan, în suprafață totală de 44.800 mp(4,48 ha), format din mai multe parcele situate în .X./X./, județul .X./. Prețul vânzării a fost în sumă de X lei plătită integral cu O.P. nr.5/20.11.2007 către .X./.

În vederea stabilirii prețului de piață de tranzacționare a terenurilor care fac obiectul contractului mai sus menționat, în baza art.77¹ alin.5 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au solicitat informații de la Direcția Generală a Finanțelor Publice .X./ prin adresa nr.X.X./25.03.2010, aplicând în acest sens metoda comparării prețurilor în conformitate cu art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin adresa de răspuns nr.X/13.04.2010, Direcția Generală a Finanțelor Publice .X./ a transmis Situația privind modul de stabilire a valorii de

circulație a terenurilor arabile extravilane situate în Municipiul .X./X./ conform expertizelor comunicate de Camera Notarilor publici pe anul 2007, valoarea totală a terenurilor tranzacționate de S.C. .X. .X. S.R.L. fiind în sumă de .X. lei, prețul aferent unui hectar fiind 2.377 lei/ha față de X lei /ha așa cum s-a stabilit în contractul de vânzare – cumpărare nr..X..

Suma de X lei (X lei – .X. lei), calculată ca diferență între valoarea de piață a terenului și suma plătită pentru acest teren a fost tratată de organele de inspecție fiscală, drept dividend, în conformitate cu art.7 pct.12 din Codul fiscal, și ca urmare au considerat că intră astfel sub incidența prevederilor art.272. alin.1 pct.2 din Legea nr.31/1990 a societăților comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au calculat obligații fiscale datorate bugetul de stat în sumă de .X. lei, reprezentând impozit pe dividende, la care au fost calculate majorări de întârziere în sumă de .X. lei.

Prin adresa nr.X/07.05.2010, Direcția Generală Coordonare Inspecție Fiscală a înaintat plângerea penală privind S.C. .X. .X. S.R.L. din .X. către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, în conformitate cu art.108 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întrucât faptele constatate prin Procesul verbal nr..X./07.05.2010, pot întruni elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute și pedepsite de dispozițiile legale în vigoare.

În drept, sunt incidente prevederile art.214 alin.1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă”.

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./07.05.2010 în baza căruia s-a emis Decizia de impunere nr..X./14.05.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, contestate, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor

săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Aceasta interdependență constă în faptul că, în cauză se ridică problema diferenței între valoarea de piață a terenului ce a constituit obiectul contractului de vânzare-cumpărare nr..X./20.11.2007 și suma plătită pentru acest teren, și care a fost tratată de către organele de inspecție fiscală, drept dividend, în conformitate cu art.7 pct.12 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Echipa de inspecție fiscală a considerat că tranzacția mai sus menționată s-a efectuat la un preț mai mare decât cel de pe piața imobiliară, tranzacția respectivă trebuia să se realizeze conform principiului prețului pieței libere, conform art.19 alin.5 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, prin adresa nr.X/07.05.2010, Direcția Generală Coordonare Inspecție Fiscală a înaintat plângerea penală privind S.C. .X. .X. S.R.L. din .X. către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, în conformitate cu art.108 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,cu modificările și completările ulterioare, pentru a se stabili dacă faptele constatate prin Procesul verbal nr..X./07.05.2010 pot întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.

Având în vedere că faptele constatate prin Procesul verbal nr. .X./07.05.2010 sunt cercetate de organele abilitate care vor stabili existența sau inexistența unor infracțiuni, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, **se va suspenda soluționarea contestației pentru suma totală de X lei reprezentând impozit pe dividende și majorările de întârziere aferente** , procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.3 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(3)Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

În acest sens, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, având în vedere principiul de drept „*penalul ține în loc civilul*”, precum și faptul că în speță operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care se ridică problema realității.

Se reține că potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni, iar, pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Totodată, precizăm că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004 s-a pronunțat în sensul că *„întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art.19 alin.2 din Codul de Procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii”*.

Prin Decizia nr. 72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că, nu trebuie ignorate nici prevederile art.22(1) din Codul de Procedură Penală, potrivit cărora *„hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”*.

În funcție de soluția pronunțată cu caracter definitiv pe latura penală, procedura administrativă va fi reluată în condițiile legii, în temeiul art. 214 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că: *“Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea[...]”*.

4. Referitor la suma totală de X lei reprezentând :

- **.X. lei – taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;**
- **.X. lei – majorări de întârziere aferente TVA, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă persoana impozabilă datorează aceste sume în condițiile în care societatea nu avea drept de deducere a TVA aferentă cheltuielilor cu comision aferente Contractului de intermediere de servicii imobiliare nr.X/15.10.2007, ce nu au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.**

Perioada verificată a fost cuprinsă între 19.02.2007-31.12.2009

În fapt, societatea a depus formularul 394 „*Declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național*“, pe anii 2008 și 2009, respectând astfel prevederile art.1 din Ordinul nr.702 din 14 mai 2007 privind declararea livrărilor/prestărilor și achizițiilor efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA și pentru aprobarea modelului și conținutului declarației informative privind livrările/prestările și achizițiile pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA. Societatea a depus formularul 390 „*Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile intracomunitare de bunuri*“ aferent trim.I 2008, formularul 392 A „*Declarație informativă privind livrările de bunuri și prestările de servicii* „ aferent anilor 2008-2009 și formularul 094 „*Declarație privind cifra de afaceri în cazul persoanelor impozabile pentru care perioada fiscală este trimestrul calendaristic și care nu au efectuat achiziții intracomunitare de bunuri în anul precedent* „, aferent anului 2009.

Așa cum a fost stabilit și prin Raportul de inspecție fiscală nr. .X./07.05.2010, în luna noiembrie 2007, S.C. .X. .X./ S.R.L. a depășit plafonul de scutire privind TVA de X EURO (inițial societatea optase pentru aplicarea regimului special de scutire pentru întreprinderi mici).

S.C. .X. .X./ S.R.L. a înregistrat în evidența contabilă factura nr.DTC .X./20.12.2007 în valoare de .X./ EURO și factura nr.BLP X/30.05.2009 în valoare de X USD, ambele emise de .X./ INC. Aceste facturi au fost plătite de S.C. .X. .X./ S.R.L. în data de 25.01.2008 și data de 20.05.2009.

.X./ INC. a emis cele două facturi către S.C. .X. .X./ S.R.L. ca urmare a încheierii în data de **15.10.2007** a Contractului de intermediere servicii imobiliare nr.X. Începând cu data de 10.12.2007, S.C. .X. .X./ S.R.L. devenea plătitoare de TVA.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că suma aferentă celor două facturi emise în baza contractului de intermediere de servicii imobiliare nr. X, reprezentând cheltuieli cu comision de intermediere și pentru care nu au acordat deductibilitate fiscală la calculul profitului impozabil, iar în conformitate cu prevederile art.145 alin.2 lit.a), art.133 (2) lit. g pct 14, art.150 alin.1 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu au acordat drept de deducere TVA aferentă acestor cheltuieli.

Astfel, în urma acestor operațiuni, S.C. .X. .X./ S.R.L., avea obligația să înregistreze TVA colectată în sumă de X lei, în trim.IV 2007 și suma de X lei în trim.II 2009. Societatea avea obligația să înregistreze TVA atât ca taxă deductibilă cât și ca taxă colectată în sumă totală de **X lei**.

Deoarece contestatoarea nu a înregistrat, declarat și plătit TVA aferentă celor două facturi, organele de inspecție fiscală au stabilit:

- TVA de plată în sumă de X lei (X lei * 19%) aferentă trim.IV 2007;
- TVA de plată în sumă de X lei (X * 19%) aferentă trim.II 2009, deoarece factura respectivă este emisă în luna mai 2009.

Astfel, societatea avea obligația să înregistreze TVA atât ca taxă deductibilă cât și ca taxă colectată în sumă de **X lei**.

Organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății TVA de plată suplimentar suma de **.X. lei** (X lei TVA de plată suplimentar – TVA de rambursat), pentru care au calculat majorări de întârziere în sumă totală de **.X. lei** potrivit art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Însă, organele de soluționare a contestațiilor au constatat că potrivit Capitolului III “ constatări fiscale” pct.3.5. “Taxa pe valoarea adăugată” al Raportului de inspecție fiscală “ pe perioada verificată, organele de control au stabilit TVA de plată suplimentar în sumă de **.X. lei**, pentru care s-au calculat majorări de întârziere în sumă de **.X. lei**” .

De asemenea, aceleași sume se regăsesc și în anexa nr.31 la Raportul de inspecție fiscală “ *situația TVA stabilită de societate comparativ cu TVA stabilită de control*” respectiv “ *TVA de plată suplimentar în sumă totală de .X. lei, pentru care s-au calculat majorări de întârziere în sumă totală de .X. lei*”.

La pct.2.1.1. “ obligații fiscale suplimentare de plată” din Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./14.06.2010, coloana nr.5 “ *impozit, taxă, contribuție stabilită suplimentar de plată/obligații fiscale accesorii de plată* “ TVA este în sumă de X lei, majorările de întârziere calculate fiind în același quantum ca și în Raportul de inspecție fiscală, respectiv de .X. lei.

Având în vedere cele de mai sus, precum și prevederile lit.b) din Anexa 2 la O.M.F.P. nr.972/2006 privind aprobarea formularului “*decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală*” cu modificările și completările ulterioare potrivit cărora Decizia de impunere privind *obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală se va completa finalizarea unei inspecții fiscale generale sau parțiale, ca urmare a constatării de obligații fiscale suplimentare și/sau accesorii aferente*

acestora, înscrise în "Raportul de inspecție fiscală", întocmit la finalizarea acesteia, cu adresa nr.908.080/05.10.2010 am solicitat Direcției Generale Coordonare Inspecție Fiscală întreprindea măsurile ce se impun pentru îndreptarea acestei erori materiale.

Prin adresa de răspuns nr..X./28.10.2010 înregistrată în cadrul direcției noastre sub nr. 909126/29.10.2010 s-a transmis Decizia de impunere nr. .X./20.10.2010 care modifică Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..X./14.05.2010 în baza Referatului privind îndreptarea erorilor materiale nr.X/19.10.2010.

În drept, sunt incidente prevederile art.133 (2) lit. g pct 14 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"Locul prestării de servicii

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:(....)

g) locul unde clientul căruia îi sunt prestate serviciile este stabilit sau are un sediu fix, cu condiția ca respectivul client să fie stabilit sau să aibă un sediu fix în afara Comunității ori să fie o persoană impozabilă acționând ca atare, stabilită sau care are un sediu fix în Comunitate, dar nu în același stat cu prestatorul, în cazul următoarelor servicii: 14. prestările de servicii de intermediere, efectuate de persoane care acționează în numele și contul altor persoane, când aceste servicii sunt prestate în legătură cu serviciile prevăzute la prezenta literă."

De asemenea, sunt aplicabile speței și prevederile art.150 alin.1 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

(1) Următoarele persoane sunt obligate la plata taxei, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu:

a) persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii taxabile, conform prevederilor prezentului titlu, cu excepția cazurilor pentru care se aplică prevederile lit. b) - g);

b) persoana impozabilă care acționează ca atare și care beneficiază de serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. g), dacă aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România, conform art. 153 alin. (4)".

Având în vedere cele enunțate mai sus, în legătură cu locul prestării serviciilor de intermediere și persoana obligată la plata taxei este beneficiarul operațiunii de intermediere, se reține că, S.C. .X. .X./ S.R.L. avea obligația plății TVA, să o înregistreze atât ca taxă deductibilă, cât și ca taxă colectată.

Se reține, din prezenta decizie la capitolul impozit pe profit și din verificarea documentelor anexate la dosarul cauzei, or, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere cheltuielilor cu servicii de intermediere aferente celor două facturi emise în baza contractului de intermediere servicii imobiliare nr.X, considerându-le ca fiind cheltuieli neafere veniturilor, aceste cheltuieli nefiind destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, ci au fost efectuate în scopul personal al contribuabilului.

Contestatoarea nu a demonstrat că, respectivele cheltuieli cu servicii de intermediere în valoare totală de X lei, înregistrate cu ocazia derulării contractului de intermediere servicii imobiliare nr.X și stabilite de organele de inspecție fiscală ca nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil, au fost **efectuate pentru nevoile firmei și au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile.**

Având în vedere aceste aspecte, organele de inspecție fiscală în mod legal au considerat că S.C. .X. .X./ S.R.L. datorează taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, motiv pentru care în temeiul art. 216 alin. 1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 12.1. lit. a) din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată potrivit căruia contestația poate fi respinsă ca *“neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, contestația formulată pentru suma de .X. lei de S.C. .X. .X./ S.R.L., va fi respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA stabilită suplimentar de plată de organele de inspecție fiscală, prin Decizia de impunere nr..X./14.05.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./07.05.2010, se reține că stabilirea acestora în sarcina contestatoarei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept **“accessorium sequitur principale”**.

Având în vedere că prin prezenta decizie s-a respins contestația pentru capătul de cerere aferent TVA stabilită suplimentar de plată de organele de inspecție fiscală în sumă de .X. lei, urmează a se respinge contestația și

pentru suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA stabilită suplimentar de plată.

Pentru considerentele arătate și în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei precum și în baza art.214 alin.1 lit.a), art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborat cu pct. 12.1. lit. a) din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se :

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. .X. S.R.L. pentru suma totală de X lei reprezentând:

- .X. lei - impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
- .X. lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
- .X. lei – taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- .X. lei – majorări de întârziere aferente TVA.
- .X. lei – impozit pe profit stabilit suplimentar;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

2. Suspendarea soluționării contestației S.C. .X. .X. S.R.L. pentru suma totală de 1.382.758 lei reprezentând :

- .X. lei impozit pe dividende ;
- .X. lei majorări de întârziere aferente impozitului pe dividende, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organului de inspecție fiscală urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie înaintat organului

competent conform legii pentru soluționarea cauzei în funcție de soluția pe latura penală.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL

X

X